

Brane Dežman

Sestave napadov na košarkarskih tekmah glede na število njihovih faz

Izvleček

V znanstvenem članku je v uvodnem poglavju prikazan in opisan model strukture košarkarske igre, v njegovem okviru pa model strukture napadov in obramb. Drugi model je predstavljal izhodišče za pilotsko študijo, v kateri smo preučevali pojavljanje treh faz napada (prenos žoge, priprava napada in zaključek napada z metom na koš) in osmih sestav napada (glede na število in zaporedje njihovih faz) na izbranih tekmah. Podatke smo zbrali s pomočjo video zapisa tekom šestih reprezentanc, ki so tekmovali na Evropskem prvenstvu za mlajše člane v Novi Gorici in Gorici leta 2007. Zapisane podatke smo obdelali z osnovnimi postopki opisne statistike. Dobili smo informacije o uporabnosti modela strukture napadov in načina zbiranja podatkov ter prve informacije o številu omenjenih faz napada in sestav napadov. V povprečno 87,7 napadih na tekmo je bilo 83,7 % faz prenosa žoge, 68,87 % faz priprave napada in 78,91 % faz zaključka napada z metom na koš. Povprečno 21,09 % napadov na tekmo se je končalo z izgubljenjo žogo v prenosu ali pripravi napada, 78,91 % pa z metom v zaključku napada. Vse tri faze je imelo 42,42 % napadov, prvo in zadnjo fazo 21,55 % napadov, prvo in drugo pa 11,7 % napadov. Druhih pet sestav napadov je bilo znatno manj.

Ključne besede: košarka, faze napada, sestave napadov, struktura.

Offensive formations in basketball matches in relation to the number of their phases

Abstract

The introductory chapter of the article presents and describes a model of the basketball game structure and, within it, a model of the structure of offences and defences. The second model was used as a basis for the pilot study in which we investigated the appearance of the three offence phases (transfer of the ball, preparation of the offence, and completion of the offence by shooting at the basket) as well as eight offensive formations (in terms of phase number and sequence) in selected matches. The data were acquired using the video-recordings of matches of six national teams which competed at the 2007 European Junior Men's Championship in Nova Gorica, Slovenia, and Gorizia, Italy. The acquired data were analysed using the basic procedures of descriptive statistics. We obtained information on the practicability of the model of the offence structure and the data collection method as well as the first information on the number of the offence phases and offensive formations. During an average of 87.7 offences per match, there were 83.7% of the ball transfer phases, 68.87% of the offence preparation phases and 78.91% of the phases involving completion of the offence by shooting at the basket. On average, 21.09% of offences per match ended with a lost ball during the transfer or in the offence preparation phases, and 78.91% with a throw at the basket to complete the offence. All three phases were observed in 42.42% of offences, the first and the last phase in 21.55% of offences and the first and the second in 11.7%. The number of the other five offensive formations was considerably lower.

Key words: basketball, offence phases, offensive formations, structure.

1 Uvod

Košarka je ekipna športna igra, ki jo igra ta dve ekipi s petimi igralci na igrišču in največ sedmimi namestniki. Cilj ekipe (peterke) v napadu je, da doseže zadetek, ekipe (peterke) v obrambi pa, da ekipi v napadu to prepreči in pride do žoge. Ker lahko napad traja največ 24 sekund, ekipi napadalno in obrambno vlogo pogosto menjata.

Košarkarska igra (tekma) je sestavljena iz več ravni (slika 1), te pa lahko iz več podravni (slika 2). Na prvi (najvišji) ravni je igra sestavljena iz dveh polčasov, vsak od njiju pa iz dveh četrtin. Če je na koncu četrte četrtine rezultat izenačen, ekipi odigrata toliko podaljškov, dokler ena ne zmaga. Na drugi (nižji) ravni se v vsaki četrtini ali podaljšku tekme izmenično menjajo aktivne in pasivne faze igre. Aktivne faze igre so sestavljene iz različnega števila napadov, obramb in prehodnih aktivnih delov ene in druge ekipe, pasivne faze pa iz več pasivnih delov in prehodnih pasivnih delov igre.

Posamezne dele igre lahko razdelimo še na več podravni. Ena od takih delitev, ki je povezana z našim problemom raziskovanja, je prikazana na sliki 2.

Napad je del aktivne faze igre. Sestavljen je iz ene, dveh ali treh faz (prenos žoge, priprava napada, zaključek napada z metom na koš), slednje pa iz ene ali več napadalnih tehničnih sestav (akcij) in elementov z žogo ali brez nje. Traja od trenutka, ko ekipa osvoji žogo (ko je žoga živa), do trenutka, ko jo izgubi, vrže na koš ali izvede zadnji prosti met (prirejeno po Dežman, Ličen, 2010).

Obramba je tudi del aktivne faze igre. Tako kot napad, je sestavljena iz ene, dveh ali treh faz (oviranje prenosa žoge, oviranje priprave napada, oviranje zaključka napada z metom na koš), te pa iz ene ali več obrambnih tehničnih sestav (akcij) in elementov brez žoge. Traja od trenutka, ko ekipa izgubi žogo, do trenutka, ko pride v posest nad njo (prirejeno po Dežman, Ličen, 2010).

Strukturo košarkarske igre sta na ravni aktivnih in pasivnih faz igre preučevala Dežman in Ličen (2010), na ravni posameznih faz napada Zadravec (2011), na ravni tehničnih sestav in elementov napada pa Dežman (1978), Sila (2009) in Zagorc (2009). V tuji literaturi takih raziskav nismo zasledili. Je pa tematika zanimiva, saj odkriva nove razsežnosti v preučevanju strukture različnih delov košarkarske igre.

V tem znanstvenem članku bomo obravnavali strukturo košarkarske igre na ravni faz napada (slika 2).

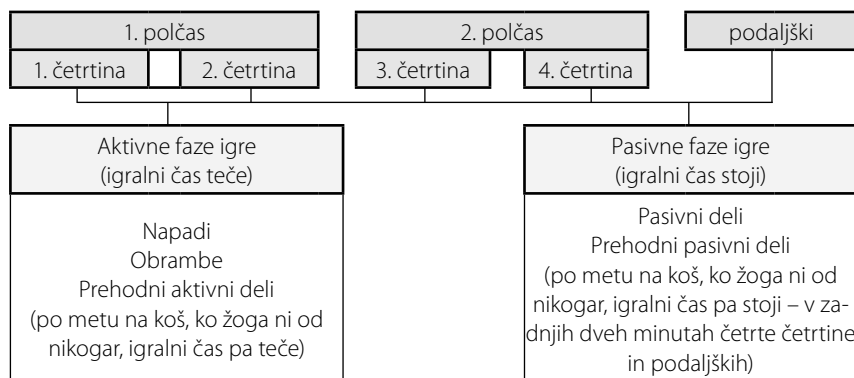
V ta namen smo definicijo napada poenostavili, ker nas je zanimalo predvsem to, kaj počenjajo napadalci od trenutka, ko dobijo živo žogo, do trenutka, ko jo dobi nasprotnik. Ta definicija omogoča tudi lažje določanje posameznih faz napada. Njihove definicije so naslednje (slika 3):

Prenos žoge je največkrat prva faza napada, ki se začne s podajo izza mejne črte v obrambni polovici igrišča, z začetnim sodniškim metom, po katerem pride žoga v obrambno polovico, in z uspešno obrambno akcijo v obrambni polovici. Konča se, ko napadalec odda žogo po vodenju prek sredinske črte, s podajo žoge prek sredinske črte ali z izgubljenjo žogo v obrambni polovici igrišča.

Priprava napada je največkrat druga faza napada. Priprava se začne, ko se po prenosu žoge prek sredinske črte prvi napadalec v napadalni polovici igrišča dotakne žoge; s podajo izza mejne črte v napadalni polovici; s sodniškim metom, po katerem pride žoga v napadalno polovico, in z uspešno obrambno akcijo v napadalni polovici. Konča se pred zaključkom napada ali z izgubljenjo žogo. Največkrat se začne po prenosu žoge, lahko pa tudi brez njegovega.

Zaključek napada je najpogosteje tretja faza napada. Sestavljen je iz ene napadalne akcije, ki zajema met na koš ali proste mete (prirejeno po Dežman, 2005). Največkrat se začne po pripravi napada, lahko pa tudi po prenosu žoge ali samostojno (npr. po skoku za odbito žogo v napadu).

Posamezni napadi imajo lahko različno število faz. To pomeni, da so lahko različno sestavljeni oziroma da lahko v določenem napadu ena ali dve fazi manjkajo (preglednica 1).

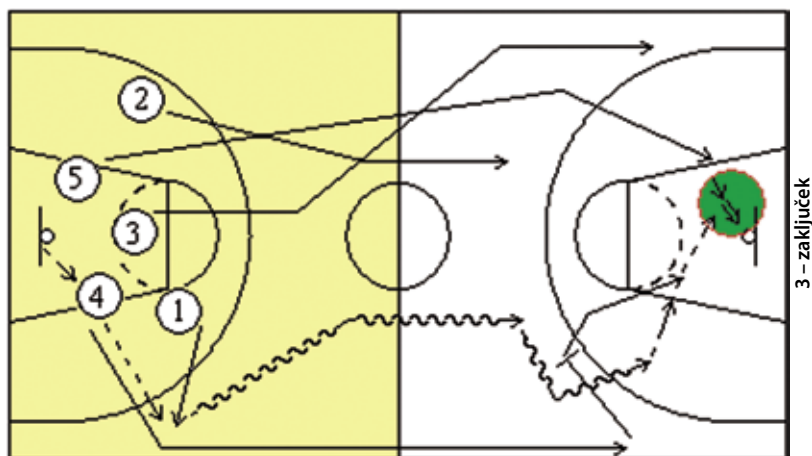

Slika 1: Struktura ravni in delov košarkarske igre (prirejeno po Dežman, Ličen, 2010).

Aktivne faze igre

NAPADI	OBRAMBE
PRENOS ŽOGE	OVIRANJE PRENOSA
<ul style="list-style-type: none"> tehnične sestave (akcije) tehnični elementi 	<ul style="list-style-type: none"> tehnične sestave (akcije) tehnični elementi
PRIPRAVA NAPADA	OVIRANJE PRIPRAVE
<ul style="list-style-type: none"> tehnične sestave (akcije) tehnični elementi 	<ul style="list-style-type: none"> tehnične sestave (akcije) tehnični elementi
ZAKLJUČEK NAPADA z metom na koš	OVIRANJE ZAKLJUČKA z metom na koš
<ul style="list-style-type: none"> tehnične sestave (akcije) tehnični elementi 	<ul style="list-style-type: none"> tehnične sestave (akcije) tehnični elementi

Slika 2: Struktura napadov in obramb.

1 – prenos 2 – priprava 3 – zaključek

Slika 3: Grafični prikaz faz napada (Zagorc, 2009).

Preglednica 1: Možne sestave napadov – SN (Dežman, 2005).

Sestave napadov	FN1	FN2	FN3	
SN1				• Napadi z vsemi fazami – SN1 in 3;
SN2				• napadi brez faze prenosa žoge – SN4, 5 in 7;
SN3				• napadi brez faze priprave – SN2, 5 in 6;
SN4				• napadi brez faze zaključka (brez meta na koš) – SN6, 7 in 8.
SN5				
SN6				Prva in druga faza napada sta sestavljeni iz ene ali več akcij z žogo, tretja faza pa iz ene akcije z žogo, ki se konča z metom na koš.
SN7				
SN8				

Legenda: FN1 – faza prenosa žoge; FN2 – faza priprave napada; FN3 – faza zaključka napada; SN1 – protinapad enega igralca od koša do koša (npr. dobljena žoga v obrambni polovici, vodenje do nasprotnega koša in met); SN2 – protinapad po prenosu žoge z vodenjem ali z dolgo podajo (npr. dobljena žoga v obrambni polovici, podaja soigralcu v napadalno polovico in met na koš); SN3 – prenos žoge in postavljeni napad (npr. podaja soigralcu v igrišče izza čelne črte po prejemu zadetku, vodenje žoge v napadalno polovico, ena ali več podaj med napadalci, met na koš); SN4 – posredni dodatni napad (npr. osvojena žoga v napadalni polovici, podaja soigralcu in met na koš); SN5 – neposredni dodatni napad (npr. skok za žogo v napadu in met na koš); SN6 – neuspešen prenos žoge (npr. dobljena žoga v obrambni polovici in izgubljena žoga preden je žoga prišla v napadalno polovico); SN7 – neuspešna priprava napada (npr. dobljena žoga v napadalni polovici in izgubljena pred metom na koš); SN8 – prenos žoge in neuspešna priprava napada (npr. dobljena žoga v obrambni polovici, prenos v napadalno polovico in izgubljena žoga pred metom na koš).

Preglednica 2: Zgled zapisa faz napada in sestav napadov za 1. četrtino tekme Slovenija : Srbija.

SN	Ekipa: Slovenija			SLO	Ekipa: Srbija			SRB
	prenos	priprava	zaključek		Σ SN	prenos	priprava	
1				1				0
2				2				4
3	### ### III	### ### III	### ### III	13	### III	### III	### III	8
4				3				2
5				1				2
6				1				2
7				1				0
8				0				2
Σ FN	17	18	20	22 \uparrow	16	12	16	20 \uparrow

Legenda: SN – sestave napadov, Σ SN – vsota posameznih in vseh sestav napadov (vseh napadov), Σ FN – vsota posameznih faz napada.

Namen te pilotske raziskave je bil ugotoviti, ali obstajajo statistično značilne razlike v številu osmih možnih sestav napadov in treh faz napada v štirih četrtinah izbranih tekem in kako pogosto se pojavlja osem možnih sestav napadov in tri faze napada v eni četrtini in na tekmi.

2 METODE

2.1 Vzorec tekem in četrtin

V vzorec smo vključili pet tekem evropskega prvenstva za mlajše člane (do 20 let), ki je potekalo v Novi Gorici in Gorici julija leta 2007. Sestave napadov smo analizirali v 40 četrtinah (na vsaki tekmi je vsaka ekipa odigrala 4 četrtine).

2.2 Vzorec ekip in faz napada

V vzorec je bilo vključenih 6 ekip, ki so nastopale v kvalifikacijski skupini A v dvorani osnovne šole Milojke Štrukelj v Novi Gorici. Za obe ekipi smo za vsako četrtino posebej beležili pojavljanje treh faz napada v osmih možnih sestavah napada.

2.3 Vzorec spremenljivk

Vzorec spremenljivk je sestavljal osem sestav napadov (SN), ki so zapisane v preglednici 1, znotraj njih pa tudi posamezne faze napada (FN).

2.4 Način zbiranja podatkov

Sestave napadov obeh ekip ter njihove faze v posamezni četrtini tekme je usposobljen zapisovalec beležil v posebni obrazec, ki je predstavljen v preglednici 2.

Zapisoval jih je med predvajanjem video zapisa tekme na računalniku z računal-

Preglednica 3: Razlike v številu posameznih sestav napadov med četrtinami.

SN	čet	št.	as	sd	sder	min	max	znač.
SN1	1	10	,60	,84	,267	0	2	
	2	10	,50	,71	,224	0	2	
	3	10	,80	,63	,200	0	2	
	4	10	,70	1,06	,335	0	3	
	Σ	40	,65	,80	,127	0	3	,714
SN2	1	10	4,10	1,29	,407	2	6	
	2	10	5,10	1,85	,586	2	7	
	3	10	4,50	1,84	,582	2	7	
	4	10	5,20	2,66	,841	2	9	
	Σ	40	4,73	1,95	,308	2	9	,714
SN3	1	10	9,60	1,65	,521	8	13	
	2	10	8,70	1,89	,597	6	11	
	3	10	9,40	2,22	,702	5	13	
	4	10	9,50	1,90	,601	7	13	
	Σ	40	9,30	1,88	,298	5	13	,617
SN4	1	10	1,80	1,03	,327	0	3	
	2	10	1,50	,85	,269	0	3	
	3	10	,90	,88	,277	0	2	
	4	10	2,30	1,16	,367	0	4	
	Σ	40	1,63	1,08	,171	0	4	,035
SN5	1	10	,70	,82	,260	0	2	
	2	10	1,10	,88	,277	0	3	
	3	10	1,00	1,15	,365	0	3	
	4	10	1,20	1,14	,359	0	3	
	Σ	40	1,00	,99	,156	0	3	,712
SN6	1	10	1,10	1,10	,348	0	3	
	2	10	,70	,82	,260	0	2	
	3	10	1,00	,94	,298	0	3	
	4	10	1,60	1,07	,340	0	3	
	Σ	40	1,10	1,01	,159	0	3	,273
SN7	1	10	1,00	1,05	,333	0	3	
	2	10	,80	,63	,200	0	2	
	3	10	,80	,63	,200	0	2	
	4	10	1,20	,92	,291	0	3	
	Σ	40	,95	,81	,129	0	3	,748
SN8	1	10	3,40	1,58	,499	0	6	
	2	10	2,60	1,65	,521	0	5	
	3	10	2,60	,97	,306	1	4	
	4	10	1,70	1,16	,367	0	4	
	Σ	40	2,58	1,45	,229	0	6	,065

Legenda: SN1, SN2, SN3, SN4, SN5, SN6, SN7, SN8 – sestave napadov od 1 do 8; čet – četrtine, Σ – vse četrtine, št. – število četrtin, as – aritmetična sredina, sd – standardni odklon; sder – standardna napaka, min – najmanjši izid, max – največji izid; znač. – značilnost razlik med četrtinami na ravni 0,05.

niškim programom Power DVD firme Cyberlink. Zapisovalec je pri ekipi, ki je bila v napadu, sledil akcijam z žogo v obrambni in napadalni polovici igrišča. Po končanem napadu je po kriterijih za definiranje faz napada izbral ustrezno sestavo napadov.

2.5 Metode obdelave podatkov

Podatke smo prenesli v Microsoft Office Excel in jih pripravili za obdelavo s statističnim programom SPSS za Windows. Uporabili smo osnovne metode opisne statistike in Kruskal–Wallisov test enosmerne analize variance ANOVA.

3 Rezultati in razprava

3.1 Analiza razlik v številu posameznih sestav napadov med četrtinami

V preglednici 3 so osnovni statistični podatki o posameznih sestavah napadov v štirih četrtinah tekem ter test značilnosti razlik med četrtinami.

S primerjanjem aritmetičnih sredin posameznih sestav napadov po četrtinah lahko ugotovimo, da so ekipe največkrat odigrale naslednje sestave: SN3 (9-krat), SN2 (4 do 5-krat) in SN8 (2 do 3-krat). Sestave SN4, SN5 in SN6 so izvedli povprečno enkrat do dvakrat, sestavi SN1 in SN7 pa celo manj kot enkrat. Zato tudi njihova variabilnost ni velika (preglednica 3).

Aritmetične sredine pojavljanja posameznih sestav napadov v štirih četrtinah se pri vseh sestavah nekoliko razlikujejo. Razen pri sestavi SN4, razlike niso statistično značilne. V tej sestavi napadov so bile največje razlike med tretjo in četrto četrtino. Število teh sestav je odvisno od uspešnosti skoka ekipe v napadu, po katerem ne sledi takoj met na koš, in od izgubljenih žog nasprotne ekipe v prenosu žoge. V obeh primerih začne ustrezna ekipa napad v napadalni polovici igrišča. Predpostavljamo, da se je v četrti četrtini omenjeno nekoliko večkrat zgodilo kot v tretji četrtini. Za četrto četrtino podatek ni presenetljiv, ker se v njej odloča o zmagovalcu, zato so obrambni igralci bolj napadalni že pri prenosu žoge tekmeča, napadalci pa bolj prizadevno skačejo za žogo po zgrešenem metu na koš.

3.2 Analiza razmerij med pojavljanjem posameznih sestav napadov

V preglednici 4 so navedeni absolutni in relativni podatki o pogostosti izvajanja posameznih sestav napadov v četrtini in na tekmi.

Preglednica 4: Povprečno število in delež posameznih sestav napadov v četrtini in na tekmi.

Sestave napadov	As_č	As_t	%	FN1	FN2	FN3
SN1	,65	2,60	2,96			
SN2	4,73	18,90	21,55			
SN3	9,30	37,20	42,42			
SN4	1,63	6,50	7,41			
SN5	1,00	4,00	4,56			
SN6	1,10	4,40	5,02			
SN7	,95	3,80	4,33			
SN8	2,58	10,30	11,74			
Vsota SN	21,93	87,70	100,00			

Legenda: SN1 do 8 – sestave napadov od 1 do 8; Vsota SN – vse sestave napadov (št. napadov); As_č – povprečno število na četrtino; As_t – povprečno število na tekmo; % – odstotne točke, FN1, FN2 in FN3 – faze napadov od 1 do 3.

Preglednica 5: Razlike v številu posameznih faz napada in vseh sestav napadov med četrtinami.

fn	čet	št.	as	sd	sder	min	max	znač.
FN1	1	10	18,80	2,25	,712	16	23	
	2	10	17,60	2,07	,653	14	21	
	3	10	18,30	1,25	,396	17	21	
	4	10	18,70	2,31	,731	14	21	
	Σ	40	18,35	1,99	,315	14	23	,426
FN2	1	10	16,40	2,63	,833	12	20	
	2	10	14,10	2,33	,737	11	18	
	3	10	14,50	1,84	,582	12	18	
	4	10	15,40	1,90	,600	13	18	
	Σ	40	15,10	2,30	,363	11	20	,142
FN3	1	10	16,80	2,30	,727	13	20	
	2	10	16,90	2,88	,912	11	20	
	3	10	16,60	1,65	,521	14	19	
	4	10	18,90	3,35	1,059	12	22	
	Σ	40	17,30	2,69	,425	11	22	,199
SN	1	10	22,30	2,36	,746	18	26	
	2	10	21,00	1,83	,577	18	24	
	3	10	21,00	2,21	,699	18	25	
	4	10	23,40	2,50	,792	17	25	
	Σ	40	21,93	2,38	,376	17	26	,036

Legenda: FN1, FN2, FN3 – faze napada od 1 do 3; SN – vse sestave napadov (št. napadov); čet – četrtina, Σ – vse četrtine, št. – število četrtin, as – aritmetična sredina, sd – standardni odklon; sder – standardna napaka, min – najmanjši izid, max – največji izid; znač. – značilnost razlik med četrtinami na ravni 0,05.

so bili protinapadi z vodenjem in z različno dolgo podajo igralcu v napadalni polovici, ki je nato žogo na določen način vrgel na koš (preglednica 4).

Dodatnih napadov (SN5), pri katerih so napadalci ponovno vrgli na koš po skoku za žogo v napadu, je bilo 4,56 %, po skoku ali dobljeni žogi v napadalni polovici igrišča (SN4) pa 7,14%. Predvidevamo, da je bilo med slednjimi največ postavljenih napadov, nekaj pa tudi protinapadov z drugo in tretjo fazo napada. Napadov, v katerih so igralci izgubili žogo v prvi (SN6) ali drugi fazi napada (SN7 in 8), je bilo 21,09 %.

3.3 Analiza razlik v številu posameznih faz napada med četrtinami

V preglednici 5 so osnovni statistični podatki o posameznih fazah napada in številu vseh sestav napadov v štirih četrtinah tekem ter test značilnosti razlik med četrtinami.

Tudi v številu posameznih faz med četrtinami razlike niso bile statistično značilne. So pa bile značilne v številu vseh sestav napadov (SN) oziroma v številu napadov (preglednica 5). Največ napadov so ekipe izvedle v četrti in prvi četrtini, najmanj pa v drugi in tretji. V slednjih je bila tudi variabilnost njihovega števila najmanjša. V obeh četrtinah je bilo število sestav večje zaradi več izgubljenih žog (SN7 in SN8 – 1. četrtina, SN6 in SN7 – 4. četrtina), in dobljenih žog v napadalni polovici igrišča (SN4), zato so bili napadi krajši, njihovo število pa nekoliko večje (preglednica 3).

3.4 Analiza razmerij med pojavljanjem posameznih faz napada

V preglednici 6 so navedeni absolutni in relativni podatki o pogostosti izvajanja

Preglednica 6: Povprečno število in delež posameznih faz napada v četrtini in na tekmi.

Faze napadov	As_č	As_t	%
FN1	18,35	73,40	83,70
FN2	15,10	60,40	68,87
FN3	17,30	69,20	78,91
SN	21,93	87,70	

Legenda: FN1, FN2, FN3 – faze napadov od 1 do 3; SN – povprečno število vseh sestav napadov (št. napadov); As_č – povprečno število na četrtino; As_t – povprečno število na tekmo; % – odstotne točke.

posameznih faz napada in vseh sestav napadov v četrtini in na tekmi.

V vseh sestavah napadov je bilo odigranih največ prvih faz (83,69 % – prenosi žoge), sledile so jim tretje faze (78,91 % – zaključki napada), najmanj je bilo drugi faz (68,9 % – priprav napada) (preglednica 6).

Največ napadov se je začelo v obrambni polovici igrišča (SN1, 2, 3, 6 in 8 – 83,70 %), le 16,30 % pa v napadalni polovici po skoku za žogo ali dobljeni žogi v napadu (SN4, 5 in 7) (preglednica 4). Največ napadov se je končalo z metom iz igre ali s prostimi meti (SN1, 2, 3, 4 in 5 – 78,91 %), 21,09 % napadov pa zaradi izgubljenih žog v prvi in drugi fazi napada (SN6, 7 in 8). Priprav napada je bilo najmanj prav zaradi izgubljenih žog v prvi fazi napadov (SN6 – 5,02%), zaradi metov na koš takoj po skoku za žogo v napadu (SN5 – 4,56 %) in zaradi protinapadov z dolgo podajo, v katerih ni priprave napada (SN2 – 21,55 %) (preglednica 4).

4 Sklepi

Po pričakovanju smo s to pilotsko študijo dobili vpogled v strukturo napadov. Dobili smo prve referenčne vrednosti o pogostosti pojavljanja posameznih sestav napadov in faz napada v eni četrtini in na tekmi. Pokazalo se je, da je model strukture napadov ustrezen, zbiranje

podatkov in definicije za prepoznavanje posameznih faz napada pa tudi. Morda bi delno spremenili le definicijo za pripravo napada. In sicer tisti del, ki je vezan na vodenje prek sredinske črte. Iz video posnetkov je bilo namreč vidno, da včasih igralci takoj po prehodu prek sredinske črte oddajo žogo, pogosto pa še manevrirajo in pripravljajo napad. V takih primerih bi lahko drugi del beležili kot pripravo napada (eno akcijo, ki smo jo prej beležili le v rubriko za prenos žoge, bi zabeležili v rubriko za prenos žoge in pripravo napada – tako kot tri faze pri sestavi napada SN1). S to spremembo bi se verjetno nekoliko povečalo število priprav napada.

Izsledki raziskave imajo trenutno predvsem teoretično vrednost. Praktično vrednost bodo take raziskave dobile, ko bodo raziskovalci preučevali ta problem med ekipama, ki sta igrali na določeni tekmi. Med ekipami obstajajo namreč razlike v načinu igranja v napadu in obrambi. Te izhajajo iz razlik v sestavi posameznih ekip in značilnostih posameznih igralcev, zato pričakujemo, da bi se morale omenjene razlike pokazati tudi v strukturi sestav in faz napada (kvantitativno in kvalitativno). To predpostavko potrjujejo podatki in preglednici 2. Ti izsledki bi bili lahko zanimivi tudi trenerjem, ker bi lahko z njimi bolje spoznali način igranja svoje in tuje ekipe.

5 Viri

1. Dežman, B. (1978). Analiza strukture igre v napadu košarkarjev starih 14 in 15 let. *Trener – košarka*, 7(2): 25–40.
2. Dežman, B. (2005). *Osnove teorije treniranja v izbranih moštvenih športnih igrah*. Ljubljana: Fakulteta za šport.
3. Dežman, B., Ličen, S. (2010). Referenčni model strukture delov košarkarske igre. *Šport*, 57(1-2), 68–74.
4. Sila, B. (2009). *Struktura napadalnih akcij z žogo košarkarskih ekip, ki so nastopile v finalu kadetskega prvenstva Slovenije*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
5. Zagorc, G. (2009). *Struktura napadalnih akcij z žogo državnih reprezentanc, ki so nastopile na evropskem prvenstvu za mlajše člane do 20 let leta 2007 v Novi Gorici*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.
6. Zdravec, D. (2011). *Struktura sestav napadov na izbranih košarkarskih tekmah igralcev in igralck*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za šport.

Izr. prof. dr. Branko Dežman, prof. šp. vzg
Univerza v Ljubljani – Fakulteta za šport -
Katedra za košarko
brane.dezman@fsp.uni-lj.si